

QUÈ ÉS LA COSIFICACIÓ SEXUAL I LA HIPERSEXUALITZACIÓ?

Tant la cosificació sexual com la hipersexualització dels cossos de les dones i xiquetes són manifestacions i formes de violència sexual, violències sexuals molt normalitzades per la nostra societat, processos de deshumanització personal que sovint són fàcils de detectar al món de la publicitat i d'altres produccions culturals i artístiques on s'estereotipen sexualment els cossos de les dones i les xiquetes, tractem de descriure a continuació aquestes formes de violència i exemplificar algunes de les seues manifestacions.

Seguidament us expliquem més detalladament en què consisteix.

- **Cosificació sexual:** Procés de deshumanització d'un subjecte que comença a ser tractat com un mer objecte o cosa. Ocorre quan es veu i es tracta a una persona només com un objecte sexual; succeeix quan se separen els atributs sexuals i la bellesa física de la resta de la personalitat i existència com a individu, i es redueixen els atributs a instruments de plaer per part d'altres persones, les quals se'n beneficien d'aquests o els gaudeixen. La cosificació de les dones és l'ús que es fa d'una dona en particular, del concepte i de la imatge de la dona per a finalitats que no la dignifiquen com a ésser humà, sovint la nostra societat fa ús del concepte i imatge del cos d'una dona presentant-la com un mer objecte que ha de ser exposat i explotat, de vegades mostrant-lo al costat d'altres objectes com un reclam o un producte més (les dones com a mercaderies al servei del plaer dels homes). La teoria de la cosificació compta com les dones, des que són menudes, acostumen a acumular experiències en les quals són valorades per la seua bellesa, el seu cos o la seua aparença física, per això també pateixen una enorme por social per no quadrar en l'estricta canó de bellesa de cadascuna de les èpoques, canó de bellesa impossible de seguir i que sovint els ocasiona nombroses problemàtiques de salut mental associades a la no acceptació, vergonya, ansietat, depressions i trastorns alimentaris.

Així, la publicitat, les pel·lícules, la música... presenten sovint els cossos de les dones com a productes a ser utilitzats com a objectes sexuals

Exemples: la pornografia, la cirurgia estètica o l'abús que es fa d'aquesta als cartells publicitaris on no es veu a la dona de cos sencer, només les cames, el cul, les mamelles, presentant cossos segmentats on sovint no apareix el cap ni la mirada desproveint-les de personalitat i deshumanitzant-les, presentar el cos de les dones com un mer producte o objecte de consum i venda, creació de nines com a joguets sexuals amb cos de dona, etc.

● **Hipersexualització:** És l'obsessió per ressaltar els atributs sexuals per damunt de totes les altres qualitats que puga tindre una persona, suposa una estereotipació ferotge de comportaments i pràctiques que exposa i fa perillar la infància de les xiquetes i les joves, normalitzant i ressaltant atributs sexuals en la infància o presentant els cossos de les xiquetes com a reclams sexuals.

Exemples: disfressa infantil d'infermera sexi, normalitzar pràctiques de bellesa en la infància com les rutines skin care o el maquillatge, trobar ja biquinis per a nenes de quatre anys amb augment de tela al sostenidor per tal que sembla que ja tenen pits.

Per tal de protegir-nos socialment d'aquestes violències és important posar-los nom, assenyalar els seus efectes i avançar en una coeducació sexual amb una profunda mirada feminista que ensenye que el plaer per tal de ser-ho no ha d'anar de domini sinó de desig i consentiment (el plaer ha de ser compartit i desitjat). Especial atenció mereix en aquest punt la protecció a les xiquetes i a la seua infantesa així com combatre mites com els de la lliure elecció, que ens porten a culpabilitzar les dones de la cosificació a les que les sotmet el sistema (mite que ens porta a pensar que si es vesteixen així és perquè volen).